

SZÉCSÉNYI HIRLAP

SAJTIPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden pénteken.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre 8 korona — Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.
Egyes szám ára 16 fillér.
Előfizetések a kiadóhivatalhoz küldendők.

Szerkesztőség és kiadóhivatal Rákóczi-út 565.
Kiadótulajdonos:
GLATTSTEIN, ADOLF.

ELŐFIZETÉSI PÉNZEK,
reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz
intézendők.
Nyilttéri közlemények soronként 50 fillér.
Hirdetések egyezség szerint.

KARÁCSONY.

Irtó Paúr Ödön.

A szeretet ünnepét ünnepeljük. A családi otthon falain belül a gyermeki örömeire lengi körül a feldíszített fenyőágakat, a megbocsájtás, a megtérés látszata csillog a gyertyácskák fényében s mindez a távolról szemlélő lelkében is, néhány napra a glória dicsőfénye mögé rejt a földi gondokat, a néhez aggodalmainkat.

Boldogok, akik hisznek! Boldogok, akiket a karácsonyfa kasirozott díszei még képek a jövő felől édes iluziókban ringatni, amikor odakünn a metsző hideg téli szél rémületeseket siktat a még talpon álló fenyvesek lombkoronái közé, gyilkos háborúról, tömeges egymás iránti gyűlöletéről.

De azért felgyújtjuk a karácsonyfa gyertyáit és ez jól is van így! A karácsony-est örömei, az új nemzedék illúziói. A gyermekek örömei pedig a szeretet hangján érintik és megilletik a legkérgesebb szívet is a karácsony szent estéjén, amikor a multak ma még élő nemzedéke, az emlékezésből merít néhány órára is jól eső nyunyugvást a ma eszményei között. Pedig tudjuk mindannyian, hogy hamis a csillogó dísz, mely az édes emlékeket ültet fel a szeretet ünnepének hangzatosába is csak állítás, mert a teremtett és megváltott ember valjon szeret-e más manapság, mint önmagát!

Hiszen azt a karácsonyfát is az üzleti érdek és élelmesség juttatta szülőhelyétől a feldíszített asztalig, a család anyagi erejét felülhaladó csillogó díszek és tartozékaik pedig, hány helyen a hiúság és önzés eredményei? Az igazi szeretet ünnepé, ma már a legrikámbban honol a legdíszesebb karácsonyfák tövében, hanem talán legtöbbször a kicsiny kunyhók ablakaiból kiszivárgó mécsvilág mellett felállított fenyőágacska környezetében található.

Pedig a szeretet ünnepé, a Megváltó legdicsőbb tényének emlékeztete. És pedig az emberszeretet jegyében figyelmeztet, hogy akkor, amikor ezek és ezek a holdog családi tűzhelynél a szeretet jegyében ünnepelnek, ugyanakkor az emberlanság szerencsétlenebb ezrei a legnagyobb nélkülözések között, esetleg munkaképtelenül, betegségől sújtottan virrasztják át a szeretet ünnepét a rendelt éjszakát!

Ez a két véglet váltja ki, a jelen elmékedés tanulságait. Ha tud az emberiség saját anyagi érdekeiért szervezetekbe tömörülni, ha muló örömei és előnyök megszerzéséért lehetséges megalkotni a maga egyesületeit és társaskörét, honnan az, hogy az emberszeretet jegyében alakult intézményeink működése fokozatos lanygulást mutat? Itt-ott találkoznak még az emberszeretet jegyében egy-két jólelkű egyén társadalmi akciójainak nyomaival, mikor így karácsony táján

egy-két kiválólatot kiváltságos szegény gyereket 20—30 kor. erejéig felruháznak megajándékoznak; de hát ez volna az emberszeretet jegyében a magyar társadalom összes kötelessége?

Az idei karácsony sok helyen szomorú karácsony! Borzasztó elemi csapásokon kívül a rendkívüli politikai és anyagi helyzet súlyát sanyit maga a nép, az istensáda magyar nép minden rétege. Talán soha sem volt aktuálisabb tehát mint most, a karácsony szent estéjén afelel elmélkedni, hogy ez a népet nemcsak az anyagi terhek elviselésére, de az emberszeretet jegyében a jótékonyág gyakorlására is szervezni kell, mert borzasztó képet tár elénk ilyenkor a szegények helyzete s még borzasztóbbat a — kórházak karácsonya!

Az ország szerencsétlen éghajlati fekvése, mely nemcsak a kereseti viszonyok rendszertelen elosztása, de a lakosság egészségügyi helyzete tekintetében is erőteljes társadalmi tevékenység korrekcióira szorít, ilyenkor, a megihletődés óráiban talán nem hiába kiált segítségért, az arra hivatottak szervezeteihez. A magyar gazdasági társadalom legkiválóbbjai s a népszövetségek intézői, akik a magyar nép boldogulása érdekében annyi jelentékeny szervezetet, szövetséget, gazdasági köröket hoztak létre, lelkük mélyén át vannak itatva az itt kifejtett eszmék fontosságától, kezdjék meg tehát a munkát ezen a téren is,

TÁRCZA.

Az öreg gyerekek.

Irtó: Kúrdos István.

Csupa vén bohém ülte körül az asztalt, piktorok, írók, színészek, ősz hajjuk, hársónykabátosok, hajszatlanok. Az asztal végén ott csak egy fiatal, poeta gyerek, ábrándozó, álmos szemű, akinek még husz koronát füzetelt a szerkesztő egy versért.

Ez volt a legszebb közülük, mert fiatal volt, meg az öreg Mester az asztalfőn, a legörebb.

Dús ősz haja alánmolt vállára, a szemében pedig még ott égett a régi láng, az ifjúkóról, csak a keze lett reszketős, az agya lassubb, a homloka ráncosabb s az arca fakóbb.

A Mester intett a pinczérnek.

— Juni, még egy!

Ami alatt Juni, az éjszakai pinczér egy csésze jól berumozott sötétea, teát értett, melyet az öreg szaporán hajtogatott fel.

Megszokta már.

Aztán elkezdett beszélni. Nagyon mély hangon, tompán lehelve ki a szókat, álmodozón, akadozva, mintha kutatnia kellett volna a multat, mit is hagyott el, mi is történt meg, hogy is volt csak s az öregnek ez a

réveteg gondolkodása nem esett nehezére a hallgatónak, csodálták őt és szerették.

Tudjátok gyerekek, akkor már jó öregcske voltam — kezdte — s valami ördögös csúz öltöt a lábamba. Feküdtem az ágyban, mint egy darab fa, nem irtam, nem olvastam, hát elképzeltelitek milyen nyomorultnak éreztem magam.

Senkim sem volt.

A doktor eljárógatott hozzám minden nap, szép csendesen mondogatta a diagnózist és egy felolvasásónál rendelt mellém, a ki szórakoztatna. A gazdaszönyom egy varrónő lányát ajánlotta, akik úgy is nehezen tudnak megélni s az a pár forintocská nagyon segítene rajtuk.

El is jött a lány. Piros pettyes karton ruhában volt, úgy emlékszem rá, mintha tegnap láttam volna, nagy, beszélős szemeknek el is hittem a nyomorúságot, amiről nem igen szerettem beszélni.

Szépen olvasott. Ugy csengett a hangja, mint valami kápolna harang, pedig őt aligha érdekelték ezek a könyvek.

Csak azt nem tudtam nála megérteni, hogy mért néz rám olyan epedő szemekkel, mikor leteszi a könyvet, mikor bejön az ajton.

Furcsa nézése volt. A csendes szelid-

Karácsonyi emlék.

Szabolcska Mihály.

Ha soha máskor eszembe se jutnál,
Lelkem édes anyám,
Igy Karácsonytájt a lábaid nyomát is
Százszor eláldanám.

Veled jártam először Betlehemben
S e szent napok alatt
Hozzám e jámbor pásztorok azóta
Mindig beszélőnek.

S az ablakunkat megzörgeti halkán
Az angyalok dala,
Az a melyet legszebben a világon
Te zengtél valaha.

És mondók én is kis gyermekeim közt,
Mint egykor rég veled,
„Krisztus Urunknak áldott születésén”
Édes, szent éneket.

S míg áhitattal s édes boldogan így
Együtt ünnepelünk:
Tudom, a lájhatatlan angyalokkal
Te is így vagy velünk!

az igazi szegények meg nem szűnő hálaája lesz a jutalmuk.

A feladat az, hogy a már meglévő érdek képviselők működési körébe illesszük bele a jólékonyság önszorgalmi csoportjait, melyek feladata a népsegélyezés, betegsegélyezés megoldása legyen s ha az ország területén ma már tízezreket is meghaladó, bármely felekezeti csoportok, szervezettek: átlag egyenként évente csak 10 boldogtalannak nyújtandó enyhületei, mégis a jövőben már százazrek fogják boldogabban ünnepelni a kereszténység legszébb ünnepét, a karácsonyt!

Karácsony ünnepé előtt.

Hatvanöt esztendője nem volt olyan szomorú, aggodalmas karácsonya a magyaroknak, mint amilyen most ígérkezik. Vihar-madarak röpködnek a karácsonyi szeretet fehér galambjai helyett. Hitves a férjéért, anya a gyermekeiért aggódik, és mikor a szeretet fája alá gyűlnek a családtagok, nincs hajlék, ahol a karácsonyi szaloszok naiv örömeibe bele nem lökné a maga gondtelt, redős homlokát a bizonytalan jövő.

Sőt az ünnep hangulatában a szeretetnek normanapján még kiáltóbb az ellentét: most a szeretet, a béke fehér galambjainak kellene röpködnie, és a háború viharmadara suhogtatja szárnyát.

És ha ez az ünnepünket meg is rongja, nemzeti önérzetünket megnyírbalni nem képes.

Lehet, hogy a magyarok fegyverét ki kell hűvelni a rántania, és ahogy sohasem kereste a magyar az elleneivel való lúszát, — de rákényszerítették, nem is tér ki előtte. Évszázados jelszó ez: Ne bántsd a magyart!

Bármennyire szeretik a békét, bármennyire érzik a béke áldásait, és mar csak a háborús rebesztésére tapasztaljuk rettenetes kárait, mégis azt mondjuk, hogy szenvedjük el, amit elleneink vaktsága ránk mér, — de nemzeti önérzetünket megbántani és jövő fejlődésünket guzsb kötni nem engedjük.

gége valami démoni szilajság vegyült, mikor beszélgettem vele sugárzott az örömtől, mikor olvasni kellett elszomorodott.

Bizony isten gyerekek meg voltam győződve, hogy ez a lány szerelmes belém. Pedig már akkor jól tudtam az övénen.

De hát csak a fiatalokat lehet szeretni, mit vétünk mi, mi a mi bűnünk, amely egy ilyen fiatal lány szerelmet eltaszítana tőlünk?

Most már tudom, a ráncos arcunk, a fehér hajunk, meg nem tudunk olyan szépen hazudni.

Tudjátok gyerekek, az öreg ember lelke hűrjai annyira megfinomodnak a sok küzdelemben, hogy még a hazugságot is igazságnak sugározza vissza. Ósz fejjel nem lehet hazudni, higgyetek meg. Az öregember olyan, mint a kicsi gyerek. Ha ríkatják, sir, ha csiklandozzák, kacag, ha a szél megfújja, felüri a gallérját.

De a fiatal, akkor is nevet, mikor oda-befüli keservesen sirnak.

Azóta tanultam ezt meg, de még akkor nem igen tudtam.

Aztán hát lassan felépültem. Darinka, így hívták a lányt, mindig mellettem volt.

Egyszer megkérdeztem. Te Darinka, lenné-e te egy öreg ember felesége?

Most a szeretetnek e közelebb hangulatos napjában, mikor az ember jobban hajlik a békére, — még inkább fölvethető a kérdés, hogy mi szüksége van az emberiségnek a XX-ik században a háborúra? . . . De ez téktelen és hiába való gondolat még a szent estén is. Mert az embereket nem a jámbor lelkék, nem a filozófálok, nem az emberiség ügyének igaz szolgálai vezették, soha, és az eseményeket sem a tiszta érzelmek szférájában csinálják: Mindég alantán, vad indulatok, — mint a rohanó ár iszapos, illedékes vize, — csámilták az eseményeket és ahogy elemi csapás esetén a bölcs emberek igaz látása mit sem ér, — olyan hiába való lenne most a szeretet ünnepén az örök békéről beszélni.

És mégis, mikor odaálunk a fenyőgalys karácsonyfa alá, melynek égő gyertyái csodás fényt hintenek a családi hajlékba — egyetlen felfakadó érzés, vágy, sóhaj, szivünkben az: vajha a háborúak viharmadara elszállna messzire és mint más karácsonyi éjszakában: a szeretetnek fehér békegalambja röpködne! Vajha az emberiség jobba, szebbé és igazabba nevelésére a felebaráti szeretetnek békéje köszöntené ránk!

Óhajjuk, hogy a bethlehemi pásztorok ismét hirdessék karácsony éjszakájában: — „Bekesség a földön a jóakaratu embereknek.”

Boldog karácsonyi ünnepeket kívánunk olvasóinknak.

A király álma.

— Karácsonyi legenda. —

Álmodott a király. Álma oly szép volt. Messze benyúlt gyermekkorába. Az álom tündére elvitte lelkét régi gyermekkorába mikor még örölni tudott a karácsonyának.

Az álom tündére ezt susogta a fülébe: — Azt, amit Te a karácsonyfa alatt érez téll, népeknek és seregeknek ura, hatalmas földi nagyság, — azt az érzést nagy országban millió gyermek érezi évente. Gondolj erre.

A lány elbámult, nem mert a kérdéseimre válaszolni, de ráborult a kezemre és nagyon fájdalmasan sirni kezdett.

Mit sirsz Darinka? Kérdeztem őt csendes hangon. Bántottalak?

— Nem bántott — válaszolta — de én úgy elbűsültem, hogy magának nincs felesége, aki ápolja. Pedig elkéne, mert nagyon rosszul néz ki.

Ezen magam is elgondolkodtam. Igaza van ennek a gyereklánynak. Megöregedtem, megvénültem és sohasem voltam boldog.

Aznap többet nem beszéltem. De én elhatároztam magamban, hogy feleségül veszem ezt a lányt. Harmadnap mikor bejött, előálltam a kérdéssel, egyszerűen, minden czifraság nélkül.

Te Darinka, szeretsz te engem?

— Szeretem — mondta, suttogón.

Eljönnél e hozzám feleségül?

Elsápadt a lány, arcából leszökött a vér és egész elhűlő hangon kezdett beszélni.

Nem tehetem, Menyasszony vagyok.

Nem szeretem a vőlegényemet, jó gyerekek pedig, de hozzámegyek. Hozzámegyek, mert fiatal és ő szeret engem.

Darinka — mondtam — nem szereted, mégis hozzá mész?

És álomban mosolygott a király. Ajka lágyan susogta e szavakat:

— Millió gyermek örül országomban a karácsonyának. Éz öröme oly igaz, és teljes, a milyen. Áldassék a Te neved Jézus.

Az álomnak ez a tündére elrepült. Szárnya susogását sem lehetett hallani!

És jött a másik. Ennek már nem volt mosolygós az arca, gyászfátyolhoz hasonló volt a szárnya, komor a tekintete. Álomban a király vonaglott, mit akar a sötét, gyászt szóó éji látogató.

És pedig azt susogta a fülébe:

— Felnyitom a szemédei és láss.

Kietlen tájékokon kalandozott álomban a király. Vad puszpulás volt mindenféle. A termő talajt nem szántotta föl senki, azon csak kutyakóró és szerb tövis burjánzott. Néptelen a tájék, csak vad keselyűk jaja szállt a szanaszét fekvő emberi hullákra és vad károgással lakmározott belőle.

Az álom komor tündére tovább vitte a király álmodozó lelkét.

véres csata folyt, szűnetlen szólt az ágyú és a géppuska, az emberek úgy hulltak a gyilkos tűzben, mint ahogy az érett kalász lehull az eles kasza után. Ahol az ölközet szűnőben volt, ott halálra sebzett emberek kegyetlen fájealma hallatszott a sötét éjszakánál. Átok azokra, akik munkás életüknek véget vetettek. Átok azokra, akik özvegyé tettek a hitvest és árvakká a kényeret kerő gyerekeket. Átok azokra, akik a háború borzalmaival kitaláltak. Átok azokra, akik szitotáltak a háború tűzét aneikül, hogy mindent elkövettek volna, hogy a béke galambja száll-dosszon karácsonyának feléjérszakáján. És mikor az álom tündére így megkínította az álomban vonagló és nehezen sóhajtozó királyt, fekete suhogu szárnyával elrepült a föld hatalmas urától, — mire fölébredt a király.

Kitörölte a szemét és azonnal a csendes után nyúlt.

Az álmatlanság komornyikok raja rontott de a királyhoz, a Főlségnek magas parancsait várva. És a király kidügyminisztérét

— Hozzá, hozzámegyek, mert fiatal.

Magához nem melielek, kikacszagna a világ, de az hozzám illik, pedig higgye meg, nem szeretem.

Az utolsó szót szinte rémgeve mondta.

Aztán kipirult az arca, hirtelen lehajolt hozzám és megcsókolta a homlokom. . .

s kiszaladt a szobából búcsúszó nélkül többet be se jött.

Nem tudtam elfeledni. Ott lebegett mindig kis arczocskája, babos ruhája, beszélő két szeme az arcom előtt.

Nem tudtam feledni.

Nem tudott begyógyulni ez az öreg boldondos szívem. Nem olyan volt az, mint a fiataloké. Ma ez a fészek, holnap az a fészek. Ma idészállok, holnap odarepülök.

Akkor kezdtem elzúlni. Egyetlen éjszakát se töltöttem otthon. Piszkos, páratelt lebujaok bujtám, pátlínkát ittam. Szóval lezúllítottam.

A hátam begörbölt, a kezem reszketni kezdtek, a labám megrogyant, szóval mentem a veg felé.

Őt esztendő alatt százat vénültem, mankón jártam, a ruhám elkopott, de a seb csak nem gyógyult.

hivatta, a ki hamarosan meg is érkezett a palotába.

— Gondoskodjék minden erővel arról, hogy haragvó idegen népekkel minden ellentétünk karácsonyra elmúljon. Azt akarom, mondotta a király, hogy karácsonyra ne legyenek aggódó anyák, hitvesükért sóvárgó asszonyok. Azt akarom, hogy országomban az a millió gyerek, aki a Jézuskát várja, a szent estén, boldog mosollyal oda járulhasson a fenyőgalyas karácsonyfa gyertyáihoz és örüljön Jézus születésének. Hasson át mindenkit a karácsonynak szent hangulata. Hiszen noha fejemet régóta beezüstözte a idő, úgy érzem, hogy igazán csak a karácsonyfa alatt voltam ember, noha még gyerek voltam. Mert a karácsony a legtisztább, a legigazibb boldogságom.

... Hej, ha sok király álmodná meg ezt e napokban, hogy millió szívről eloszolják a jövő sötét gondja, mélységes aggodalma.

Hogy lenne az emberiségnek ebben az évben is boldog karácsonya.

● ● H I R E K ● ●

Személyi hír. Dr. Scitovszky Béla országgyűlési képviselő a karácsonyi ünnepekre városunkba érkezett.

Megyebizottsági tag választás városunkban folyó hó 18-án volt, amikor Ruszinkó Antal, kir. tanácsos választatott meg megyebizottsági tagnak.

Ref. istentisztelet. Van szerencsém értesíteni, hogy Kovács Sebestény József halasszágymalmi reform. missziói lelkész úr f. hó 25-én (Karácsony 1 napja) délután 3 órákor a szécsényi ág. evang. templomban református istentiszteletet tart s a hívek részére úrvacsorát is oszt.

Esküvő. F. hó 17-én kötött házasságot Fehér Zoltán pásztori fakereskedő Weisz János helybeli vendéglős hájos leányával: Irénkével. Az esküvőn ott láttuk a Weisz-

Lássátok gyerekek, ilyen az öreg szív, ha megholondul.

Fegyver, ahogy bandukoltam lassan, tán akkor is valami kocsmá felé, összeestem.

Lerogytam a hideg földre s nem bírtam felkelni.

Egy fiatal nő segített fel, aki az urával jött arra.

Mikor fölegyenesedtem, megakarom köszönni a szíveségét, rátekintek az asszonyra... hát, hát, nem bírtam szólani.

Mintha megbénuult volna a nyelvem. Csak hadonásztam, erdőköndtem, hogy csak egy szót tudjak rebegni. De nem tudtam.

— Hagyja édesem. Részeg. — Mondta — a férj és elsiettek.

Én pedig úgy álltam ott, mint egy halott, aki visszatér a sírjából megnézni az érte könnyezőket s akkor látja, hogy biz ő nem hiányzik senkinek.

Kiküldtem, hogy hol laknak. Nem volt nyuglom. S ott vártam a kapujok előtt reggeltől, estig.

Háttha meglátom? Háttha megismer? S jött is, az urával, párosan karonfogva. És mikor meglátott engem, nevetve mondta a férjének. — Nézze édesem, milyen hü az én

család egészen rokonságát és sok tisztelőiket. Esküvő után az örömszüliök házánál barátságos lakomára gyűlt egybe a vidám nászúp.

Az 1913. évi esküdtiek. Barcza Kálmán, Blumenthal Gábor, Deutsch Sándor, Downer Kálmán, Engel Bernát, Géczy Pál, Gutfreund Emil, Herczog Izidor, Dr. Horpáczky Jenő, Kiss Nándor, Körmeny Géza, Molnár Sándor, Oó Ferencz, Pokorny Pál, Sándor Mór, Stéger István, Vecsei Márton, Weisz János, Weisz Mór és Zubovics Ferencz.

Halálozás. Id. Kasza András Nagylóc község bírája f. hó 17-én tüdőgyulladás következtében meghalt.

Hány percent haszon várható a műtrágya után? Egy rendkívül érdekes és hasznos könyv kerül ki legközelebb a sajtó alól: Matlaszkovky Tádé közgazdasági írótól „A szuperfoszfát közgazdasági jelentősége Magyarországon” cím alatt. Ebben a könyvben az országos növénytermelési kísérleti állomás kísérletei, s más jelentékenyebb kísérletek alapján ki van mutatva, hogy melyik növénynél milyen hasznot lehet elérni a szuperfoszfát alkalmazásával, úgy a mint itt következik: buzánál 122 százalék rosznál 113 százalék zabos búkkönyvénél és utána vetett rosznál 104 százalék árpánál 50 százalék cukorrépa és utána vetett árpánál 186 százalék takarmányrépánál és utána vetett árpánál 206 százalék zabnál 78 százalék burgonyánál agyagtalajon 56 százalék burgonyánál homoktalajon 76 százalék cukorrépánál 87 százalék takarmányrépánál 150 százalék, lucernánál 397 százalék, ballacim szénánál 554 százalék, löherénél 80—260 százalék, homoki dohánynál 350 százalék, televény földön termelt dohánynál 327 százalék, réti szénánál 113 százalék hegyi szőlőnél 300 százalék, homoki szőlőnél 385 százalék. — Rendkívül érdekes számok ezek, a melyek kell hogy minden gazdát a műtrágyák használatára serkentessenek.

Betegseggyógyzó vagy temetkezési segélyző egyesületeket szervezni óhajtó tanítók, lelkészeknek utmutatást alapszabályt és bármely felvilágosítást teljesen ingyen készséggel nyújt a „Gondviselés” Országos Központi

örög koldusom, akit a múltkor felemeltem. Lássá csak, tanulhatna tőle. — S egy kis félépémet adott a kezembe, aztán elmentek összehujva, nevetgélve.

Lássátok, lássátok. Ha megöregedtünk, nem szabad szeretnünk. Volt — nincs — finsz. Ilyen komédia az élet.

Mért ne szabadna az öregembernek is szeretni, mért ne lehetne őt is szeretni? — Mondjátok gyerekek, hát nem igazságtalanság ez?

Az öreg, nagyhajú gyerekek meghólintották fehér fejüket, csak az asztalvégén a fiatal álmos szemű gyereke ember mondta elábrándozva, oda se nézve.

Nem. — S az öreg Mester még egy teát rendelt, dupla rummal.

Azon tisztelt előfizetőinket

— akik előfizetési díjaikkal hátralékban vannak, — tisztelettel kérjük, hogy a hátralékos előfizetési díjt lapunk kiadóhivatalához megküldeni sziveskedjenek.

A „Szécsényi Hírlap” kiadóhivatala.

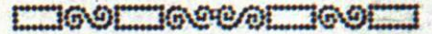
Sergélyző Társulat. (Budapest, VIII., Baross-utca 10. sz.)

A hát alágere. Ami jól és szépet a kinematografia produkál, a helybeli „Apollo-Mozgófénykép színház” azt mind összegyűjti szenzációs műsoraiban. Folyó hó 22-én d. u. 5 és este fél 9 órákor bemutatásra kerülnek több szenzációs Amerikai történetek, tájképek és kacagató fölvételek. Közlőben az „Apollo Színház” műsorának minden egyes száma oly elrendű, hogy mozi nyelven szólva, az egész igaz slágerműsor.

Szerkesztő üzenet.

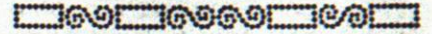
Előfizetőinknek és munkatársainknak boldog karácsonyi ünnepeket kívánunk.

Munkatársainknak kérjük szives elnézésüket, — amennyiben karácsonyi számunkhoz mellékletet nyomtatni, nem áll módunkban.

A legszebb karácsonyi ajándék-tárgyak

**Glattstein A. papír-áruházában
kaphatók.**

943—1912. vgrh. rz.

Árverési hirdetésny.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szécsényi kir. járásbírósnak 1912. évi Sp. II. 214/3 számú végzése következtében Dr. Gutfreund Emil szécsényi ügyvéd által képviselt Gutfreund Miklós megyeri lakos javára 154 kor. 26 fill. s jár. erejéig 1912. évi szept. hó 3-án foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 1285 kor. becsült következő ingóságok, u. m: 3 malacz, borprós, hordók, teknők, répvágó, kád, butorok, gazdasági eszközök, és egyéb ingók nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbírósnak 1912. évi V. 371/1 számú végzése folytán 154 kor. 26 fill.-tökekövetelés, ennek 1912. évi május hó 16 napjától járó 5 százalék kamatai, és eddig összesen 93 kor. 63 f.-ben bíróság már megállapított költségek és 3 kor. árverés kiűzési díj erejéig Pusztá-Lapásdon és N. megyerben leendő megtartására 1912. évi december hó 30-ik napjának délelőtti órája határidőből kizárják és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szécsény, 1912. évi december hó 6-án.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

SCHLESINGER A. FIA

FINOM ŪRI-SZABÓSAGA
ŪRI- ÉS NŐI-DIVATÁRU KERESKEDÉSE
ÉS TEMETKEZÉSI VÁLLALATA.

SZÉCSÉNY, (Nógrádmegye.)

Dús választéku raktárt tart:

ércz- és fakoporsókból,
gyászkoszorúkból

és az összes temetkezési cikkekből.

Izjeses, szép munkáért

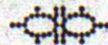

többszörösen kiuntelve

ULIP ISTVÁN

elővirág terme

LOSONCZ, Rákóczi-út. Telefon 123.

**Megrendelések: elővirágokban
Glattstein Adolfnál, Szécsényben
24 órán belül szállítanak,**

Glattstein Adolf
papíráruházában

csillogó karácsonyfa-díszek

nagy választékban
kaphatók.

GLATTSTEIN ADOLF

könyvnyomdaja, könyv- és papírkereskedése.

M. kir. dohány- és szivararuda.

RÁKÓCZI-ŪT 565. SZÁM.

SZÉCSÉNY.

RÁKÓCZI-ŪT 565. SZÁM.

Készít minden a könyvnyomdá-
szati szakmába vagó munkákat
modern- és szakszerű kivitelben,
jutányos árak melle.t.

Feltűnő ujdonság!
képeslevelező-lapokból és levél-
papirokból. Ūzeti könyvek- és
irodai cikkekből nagyválasztek.

Glattstein Adolf
papíráruházában

karácsonyi képes lev.-lapok

szép választékban
kaphatók.

Huszár Mihály

nógrádmegye legnagyobb
ruhafestő-, vegytisztító- és gőzmosó-intézete.

LOSONCZ, Kossuth Lajos-utca 10.

Vidéki megbizások pontosan eszközöltetnek.

**Gyászesetben ruhák 48 óra alatt
festetnek feketére.**

Elsőrendű munka, gyors- és pontos
kiszolgálás.

Értesítés!

Van szerencsém t. értesíteni Szécsény
és vidéke gazdaközönségét, hogy

**Szécsényben, a Tugár-város részen
ujjonnan épült sajtgyáramban**

kisebb-nagyobb mennyiségű tej a legma-
gasabb napi árakon mindenkor megvétetik

Tisztelettel

Strausz Antal,

sajtgyár-tulajdonos.